

apostol Tomaž. Večina teh kristjanov so katoličani, ki jih je okoli 800.000 in ki so razdeljeni na rimski bogoslužni obred in na stari siro-kaldejski obred, kateri ima svojo domovino v ozemlju svetopisemskih rek Evfrata in Tigrisa. Poleg katoličanov prebiva tamkaj tudi nad 200.000 monofizitskih krivovercev. Ta krivoverska skupina sicer veruje v božjega Zveličarja, zmotno pa sodi, da je v Kristusu samo ena narava (zato ime monofiziti = eno-naravniki), dočim sta v resnici dve: božja in človeška narava. Zadnja leta se opaža med temi krivoverci, ki niso hudobno zagrizeni, težnja po spoznanju resnice in po zedinjenju s katoliško Cerkvijo. Prestopili so v katoliško Cerkev zadnja leta štirje monofizitski škofje, poslednji ob začetku letošnjega leta. S škofi

je vstopilo v katoliško Cerkev tudi okoli 40.000 vernikov.

Kitajska-Japonska. Med tema državama na Daljnem vzhodu divja vojna že tretje leto. Japonci so se napram Kitajcem prav tako uštel, kakor sovjetski Rusi napram Fincem. Mislili so, da jih bodo takoj pogazili. Pa jih še do sedaj niso. Vrhovni voditelj Kitajcev maršal Čankajšek stalno napoveduje končno zmago Kitajcev. Japonci so po izbruhu vojne sovjetske Rusije proti Finski začeli z obsežnejšo ofenzivo zoper Kitajce, pa niso uspeli. Kitajci so zadnji čas odgovorili s protiofenzivo zoper Japonce, ki so bili iz svojih postojank vrženi nazaj ter so pretrpeli jako velike izgube. Kitajci z veliko hrabrostjo branijo svojo državo in njeno neodvisnost.

Kratke tedenske novice

12 ljudi so podsluli snežni plazovi v dalmatinskem okraju Tomislavgrad. Mrtvi so iz vasi Čebarevci, Kovači, Dolni Bristnik, Omor in Borčane, in sicer štirje moški, sedem žensk ter dva otroka. Plazovi so porušili v teh vaseh veliko hiš, čredo ovac, mnogo goveje živine, hrane ter krme.

Bivši avstrijski kancler dr. Schuschnigg je bil po francoskih poročilih iz Švice, prepehan z Dunaja v neki monakovski zapor, kjer je čisto osamljen in ga tudi žena ne sme več obiskovati. Kancler je popolnoma osivel, telesno oslabele in po eni strani telesa skoraj ohromel.

90 milijonov lir je dala italijanska vlada agrarni banki za nakup zadolženih malih posestev v Julijski Krajini.

Tri milijarde dinarjev je zaplenila nemška vlada v korist države nemškemu v Švico pobeglemu veleindustrialcu Thyssenu, ki je pomagal z velikimi denarnimi podporami narodnemu socializmu do vlade. Zaplenba premoženja je sledila na podlagi Thyssenove izjave, da »upa, da bo dalje časa živel kot sedanjí narodnosocialistični mogotca.

Nemci gradijo velike podmornice za prevažanje blaga skozi zavezniško pomorsko zaporo.

Šest nemških podmornic so potopili zavezniki v enem tednu. Dve podmornici sta bili potopljeni 9. februarja, štiri pa 14. februarja. Od začetka vojne je bilo potopljenih — po angleških virih — precej nad 40 nemških podmornic. Zadnji dve sta bili potopljeni pol ure zatem, ko sta torpedirali neki angleški parnik.

Angleži so nevarno poškodovali v norveškem morju nemško s topovi oboroženo veliko ladjo »Altmark«, ki je vozila iz Južne Amerike v Nemčijo 55 ujetih angleških častnikov in 220 mornarjev. Angleške ujetnike so osvobodili. »Altmark« je bila v zvezi z lani pred južnoameriškim pristaniščem Montevideo potopljeno veliko nemško križarko »Admiral Graf von Spee«. Nemci se hudo razburjajo, ker je napadel »Altmark« angleški rušilec v nevtralnem morju.

Poljski trgovinski mornarici, to je 90 ladjam, ki so se zatekle ob izbruhu vojne v razna pristanišča nevtralnih držav na Baltskem morju, je uspel posamič in v skupinah probor skozi ožine na Severno morje in bodo sedaj sodelovale z zavezniško trgovinsko mornarico.

Japonska je slavila sredi februarja 2600 letnico ustanovitve države in nastopa vladarske hiše. Sedanjí japonski cesar Hiro Hito je 123. vladar po vrsti.

Združene ameriške države gradijo pred nosom Japonske na otoku Guam, največjem v skupini Marianov, najmodernejšo pomorsko trdnjavo, katere bo ameriški Gibraltar.

Korpulentnim in mišičastim, pri katerih se pokazujejo znaki raznih težav zaradi nezadostnega izločevanja sokov, izborna pomaga večtedensko pitje naravne »Franz-Josefove« grenke vode. Takl ljudje se morejo tudi doma — seveda pod nadzorstvom zdravnika — zdraviti za shujšanje.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.463, 25. V. 35.

Ustvarjanje nove fronte na bližnjem vzhodu

V Moskvi je bila podpisana v prvi polovici februarja trgovinska pogodba med Nemčijo in sovjetsko Rusijo. Izmenjava blaga po tej pogodbi med obema državama predvideva letno vrednost 15 milijard dinarjev. Rusija zagotavlja Nemce, da jih bo zalagala z živim ter rudninami, Nemci pa bodo pošiljali za te ruske pošiljke svoje industrijske izdelke. Po sklenjenem trgovinskem sporazumu je nastalo v Nemčiji poglavitno vprašanje, kako naj organizira in za stalno zavaruje dobavo sovjetskih virov za preživljanje svoje prebivalstva ter za preskrbo rudnin za nemško industrijo in predvsem pa petroleja za vojne potrebe. Za prevoz življenjskih potrebščin pride za Nemce v poštev železniška zveza Odesa—Lvov, za prevoz petroleja iz Baku na Kavkazu pa železnice čez Ukrajino.

Angleški listi so pisali, da je poslala Nemčija 2000 svojih častnikov-strokovnjakov na Kavkaz, kjer utrjujejo sovjeti svoje petrolejske vrelce okrog mesta Baku po vzorcu nemške zapadne Siegfriedove črte. Z nemško pomočjo in pod nemškim vodstvom bo zavarovana z utrdbami železnica Odesa—Lvov.

V Londonu in Parizu se dobro zavedajo, na kak način si hočeta pomagati Nemčija ter Rusija in ustvarjajo novo vojno fronto na Bližnjem vzhodu.

Okrog sredine februarja je bilo v Egiptu izkrcanih iz Avstralije in Nove Zelandije pripeljanih 30.000 vojakov. S tem je angleško-francoska armada pod poveljstvom francoskega generala Weyganda v Siriji narasla na 570.000 mož.

Namen te velike zavezniške vojske je pripravljenost za morebitni angleško-francoski naskok proti Rusiji v petrolejskem ozemlju na Kavkazu. V tem primeru bi bile sovjetom in Nemcem odrezane pogonske možnosti za nadaljno vojno. Drugič pa se lahko zavezniki s to armado lotijo napada na Nemčijo z romunskega ozemlja proti poljski Ukrajini.

Nemško-ruska trgovinska pogodba, ki ima vojaško ozadje, in stalno povečevanje zavezniške armade v Siriji z dovozom angleških in francoskih kolonialnih čet sta dovolj jasna dokaza, da se pripravlja ter ustvarja za to spomlad nova fronta na Bližnjem vzhodu. Boji in zmage na tej fronti bodo odločile za bodočo posest sovjetskega petroleja na Kavkazu in angleškega ter francoskega v Iraku ter Iranu v osrednji Aziji.

Angleži in Francozi, Nemci in Rusi hočejo za vsako ceno v tej vojni odločiti gospodarstvo nad glavno pogonsko silo v moderni vojni — nad azijskim petrolejem!

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Smrtna kosa v Brezolah pri Račah. Dne 9. februarja je umrla pobožna, marljiva in pridna krščanska žena Neža Mom. V njeno hišo je dolgo zahajal »Slov. gospodar«. Pogreb pokojne se je vršil dne 11. februarja v občini udeležbi

sosedom, prijateljem in znancev. Zapušča štiri sinove in tri hčere. Blagopokojni naj sveti večna luč, preostali srčno sožalje!

Smrt mlade žene. V Dobrovcah pri Mariboru je umrla dne 6. februarja 35 letna žena

Krompir se sam lupi

V Ameriki so iznašli nov način, po katerem se krompir sam lupi. Ta krompir gre hitro skozi plinski plamen s temperaturo 950 stopinj Celzija. Ta vročina povzroči, da se vlaga pod krompirjevo kožo spremeni v paro in kožo razžene v drobnih kosčkih. Močan curek vode odstrani ostanke lupine, a z usmerjenim zračnim tokom to vlago hitro posušijo. Neka ameriška tvrdka si je pridobila patente za ta postopek in ga pripravlja sedaj za velika hotelska podjetja ter druge velike potrošnike.

Svet nosi v glavi
V Helsinkih zbujajo pozornost študent zemljepisja Weino Koskilainen, ker je pri nekem izpitu prevzel nalogo,

Av gust Senoa:

Berač Luka

Povest iz vaškega življenja

*

Čudne misli so obšle pisarja. Ali ni človeško življenje podobno pipi tobaka? Ko je pipa polna do vrha, se žari, iskri se, kadi se, da je veselje. Toda vedno več je pepela, nazadnje pa pipa ugasne, nič drugega ne ostane kakor pepel...

Mikica se je stresel, čutil je, da tudi v njegovem življenju iskra bolj in bolj pojema.

Čemu sem jaz vraga na svetu? se je vprašal. Ne menim se za to, kaj ima svet od mene; vprašam: kaj imam jaz od življenja? Res je, s tujim se redim, toda le s tujim krompirjem; bilo pa bi pametneje, da bi jedel tujo slanino. Če me ulovijo, ali mi bo kaj slabše? Bom imel vsaj kaj spati in kaj jesti, sodnija pa te ne rubi za hrano in stanovanje. Ena mastna pečenka mi je ušla — Luka. Ej, ko bi ga dobil v pest, ne bi mi ostala prazna! Zanič si, Mikica! Ali si se zato naučil pisati in brati, da si še toliko ne znaš zaslužiti kakor cigan? Glej, pametna misel! Cigan mi mora plačati, mora, pasja duša, ali pa jo bo skupil.

Počasi je krenil Mikica k Ugarkovičevemu šotoru,

35

ki je stal spet tik vasi, odkar so ustavili preiskavo zaradi ognja pri Martinu, ker krivca niso mogli najti. Ciganica Kata je bila po svojih ciganskih opravkih v vasi, mali cigančiči so skakali po grmovju in kraj vode delali hišice iz peska in blata, Ugarkovič pa je sedel sam pred šotorom in držal med nogami nakovalo ter koval žebelje. Ko je opazil pisarja, je dvignil kuštravo glavo, pokazal svoje bele zobe in vrgel kladivo na stran:

»E, ravno prav, Mikica! Hotel sem te poiskati, da ti povem novico.«

»Kaj je, Ugarkovič?« je vprašal mali.

»Ti — ali nisi vprašal, kje je Luka, a?«

»Da, kje je?« je vprašal pisar radovedno. »Ali je še živ?«

»Se.«

»Povej, kje!«

»Kaj mi daš, če ti povem?« se je nasmejal cigan in mu pomolil roko.

»Kaj je, kaj?« se je razjezil pisar. »Ne nori, povej! Ne bo ti žal. Zdaj nimam ničesar.«

»Eh da! To obečuješ. Toda kdaj mi boš dal?«

»Ali ti nisem kum? Ali sem se ti že kdaj nalagal, kadar sem ti kaj obljubil? Ti si capin capasti, črnuh grdi!«

»Haha! Poglej ga! Kako se repenči kum! Takoj prekipi lonec. Saj so le norci. Pa čuj! Moji bratje so ga

Julijana Pojnkher. Bolana je bila večnoma vse leto. V Ormožu je bila operirana. Operacija je dobro prestala, doma pa je začela zopet bolehati ter je ležala v hudih bolečinah tri mesece. Zapušča tri nedoraste otroke. Pogreb se je vršil dne 9. februarja pri obilni udeležbi občinstva.

Smrt v Dravogradu. V preteklem tednu smo pokopali Wolfa, usnarja in posestnika iz Dravograda. Bil je splošno priljubljen, pošten in pravičen. Naj počiva v miru!

Smrt je pobrala smehljajočo deklico. V Ciglencih pri Sv. Martinu pod Vurbergom je po kratki in mučni bolezni umrla 15letna Tina Valentin, ki je bila vedno vesela in smehljajoča. Za njo žalujejo posebno dekleta, njene svestnice, ki so jo spremljale v obilnem številu na zadnji poti. Naj ji bo zemljica lahka, staršem, bratu in sestram pa naše iskreno sožalje!

Sirkov majer je umrl pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Umrl je nekdanji dolgoletni »Sirkov majer« Franc Galun, star 70 let. Ko se je na pustni večer s svojo družino vračal od obiska pri svojih nekdanjih gospodarjih, ga je zalotila vsled srčne kapi nagla smrt, pa ne nepripravljenega: saj je še prejšnjo nedeljo bil pri sv. obhajilu in dan na dan je bil navadno med prvimi v cerkvi. Poštenjak, stara korenina, vse življenje skrben in delaven, blag mož in oče, naj uživa bogato plačilo pri Bogu, ki naj tolaži žalujočo vdovo in otroke!

Smrt vzgledne žene. Pri Sv. Rupertu v Slov. goricah je 4. februarja umrla Lizika Senekovič. Bila je zvesta krščanska žena. V 40 letu je zapustila moža, sina in hčerko. Domači pevec so ji ob grobu zapeli žalostinko v slovo. Naj ji bo zemljica lahka, možu in preostali pa naše iskreno sožalje!

V lepi starosti 88 let je v Nedelici mirno v Gospodu zaspal posestnik Hozjan Jožef. Naj mu bo lahka zemlja — preostali pa naše sožalje!

Smrt je kosila pri Sv. Andražu v Halozah. V novem letu je začela smrt pri starih. V Sp. Leskovcu je 11. januarja pobrala Kozel Marijo v 83. letu. V Trdobojcih je 25. januarja vzela po daljši bolezni krojača Šmigoc Matevža v 76. letu. V Mali Varnici je v snegu naša samskega vinčarja v 59. letu. V Gradiscu nas je 3. februarja v 68. letu zapustila vdova Cafuta Marjeta. Po dolgi bolezni je dne 12. februarja v 60. letu zatihnil trudni oči blagi brat dveh dobrih sester Filip Petrovič v Veliki Varnici. Bolezen si je nakopal v svetovni vojni v Galiciji. Tem petim so sledili še trije otroci v krstni obleki. Če od 12 rojencev odštejemo osem umrlih, nam ostane majhen prebitek: štirje. Vsem našim ljubim rajnim mir in pokoj!

Vzorna žena umrla. Dne 11. februarja je umrla v Galiciji pri Celju daleč naokrog znana in priljubljena Franciška Pečnik ali pod splošnim imenom znana Krušjekova teta iz Gorice. Dočakala je lepo starost 85 let. Bila je botra nad osemdesetim otrokom. Sploh je bila zgled krščanske žene in matere. Še lansko leto smo jo videli vsak prvi petek v mesecu pri mlzi Gospo-

dovi, pa čeprav je imela do cerkve akoraj eno uro. Kako je bila rajna priljubljena, je pokazal njen pogreb, katerega se je udeležilo veliko število ljudi od blizu in daleč. Naj ji presv. Srce Jezusovo, katero je v življenju tako goreče častila, bogato poplača vsa njena dobra dela! Naj počiva v miru! — Žalujocim ostalim naše iskreno sožalje!

Smrt zaslužnega moža. Dne 7. februarja je umrl v Celju, Cesta na grad št. 9 gospod Perc Andrej. Pokojni je bil dologleten naročnik »Slov. gospodarja« ter zaslužen za slovensko narodno stvar, za kar mu bodi Bog obilen plačnik, preostali pa naše iskreno sožalje!

Spomin na rajnega msgr. župnika Jakoba Gašparič. Od Sv. Ruperta nad Laškim smo prejeli: Iskrenemu sožalju za rajnim trboveljskim župnikom Jakobom Gašparič se pridružujemo tudi župljani Sv. Ruperta nad Laškim. Rajni gospod je bil namreč celih 14 let, od leta 1910 do 1924, tudi naš predobri dušni pastir. Ko tem potom izražamo svojo globoko žalost nad prezgodnjo smrtjo blagega gospoda, se čutimo dolž-

ne, izjaviti vsem tistim, ki so imeli srečo biti njegovi župljani, da je bil rajni gospod tudi v naši tako razsežni, vseskozi hriboviti, zato nadvse težavni župniji nadvse dober, očetovski, skrbni in požrtvovalni dušni pastir. Z nami je gospod Gašparič ne samo delil vse nadloge in nepopisna trpljenja svetovne vojne, on nam je bil vsa težka leta najboljši svetovalec, pomočnik in tolažnik. Prevzel je gospod v tistih težkih časih k vsem dušnopastirskim težavam še breme občinskega tajnika ter zlasti v tej službi storil in posredoval župljanom nešteto dobrote. V župnijski kroniki je g. Gašparič nad vse skrbno in vestno zabeležil vse dogodke, trpljenja in nadloge svetovne vojne, vse padle vojake, vse v vojake odpoklicane. V teh lepih spominih nas je težko zadela vest o smrti preblagega gospoda, in zato smo se na povabilo sedanjega župnika na osmi- no njegove smrti, dne 9. februarja, mnogoštevilni zbrali v cerkvi pri žalni službi božji za rajnim nepozabnim duhovnim očetom. Počivaj v miru, dobri dušni pastir, Bog Ti naj poplača vse dobrote Tvojega blagega srca!

Dopisi

Dravska dolina

Dravograd. Sv. misijon bomo imeli letos v naši prostiški cerkvi od 12. do 19. marca. Vodili ga bodo očetje frančiškani: p. Gabrijel Planinšek iz Ljubljane, p. Benvenut Winkler iz Ljubljane in p. Otmar Vostner z Brezje. Že sedaj se skrbno pripravljamo! Vsaka družina in župnija bo dobila tiskano vabilo s natančnim sporedom. Vsi sodelujmo, da bo ta misijon v Dravogradu dobro uspel. Sv. misijon v takem obsegu najstarejši farani ne pomnijo. Udeležimo se tega — bogve, če bomo prihodnjega še doživeli. Morda je to zadnji klic milosti božje, ki nas hoče spraviti z Bogom. Vse, ki hodite v našo cerkev k nedeljski službi božji, vabimo, da se tudi misijon- skih prireditev udeležite. Posebno slovesen bo zaključek na Jožefovo zvečer z rimsko procesijo po trgu. — Naša prostiška cerkev je lansko leto dobila vsa nova vrata, zunanja in notranja-mrazolovna. Za pokritje kamenitega tlaka pa so se nabavili novi kokosovi tepihi. Sicer bi v letošnji zimi v naši cerkvi ne mogli vzdržati. — V minulim letu smo imeli v naši župniji skrajno malo mrlincev, samo 11, pa še od tega osem otrok. Rojenih je bilo 33; poročenih 13 parov.

Kozjak

Kapla. Naša planinska vasica je slavila dne 11. t. m. lepo slavo, dobili smo namreč nov telefon, ki je bil ta dan izročen javnemu prometu. Mi smo oddaljeni od železniške postaje Sv. Ožbolt 8 km, 800 m visoko na severni meji in nimamo nobene cestne zveze z ostalim svetom razen globač, ki vodijo v dolino in ki so v primeru deževja neuporabne. Za napredek našega kraja se je zlasti zavzel bivši poslanec g. Gajšek, ki nam je omogočil novo zvezo s telefonom. Po mnogih intervencijah se mu je posrečilo, da smo

to novo napravo dobili, ki stane državo 40.000 dinarjev. Tudi domača občina je prispevala z delom in prevozom, da je bilo vse čimprej gotovo, pa še vseeno nas je huda zima prehitela, tako, da smo delo prekinili za dva meseca. — Gospod župnik je že pri pridigi omenil pomen tega telefona za naš kraj in ljudstvo poučil, kako se ga lahko poslužuje. On je tudi blagoslovil naprave. Bivši poslanec g. Gajšek je v daljšem govoru obrazložil vso skrb naše stranke za severno mejo, zlasti postavitev železniških postaj, zgraditev cest in vodovodov. Povedal je, da je g. ban dal za ceno za Kaplo 200.000 din, da se z delom takoj prične, čim skopni sneg. — V imenu poštne uprave je g. Zmazek, šef t. t. odseka iz Maribora s primernim govorom izročil javni uporabi telefon. G. šolski upravitelj pa se je zahvalil posebno g. Gajšku za ves njegov trud v imenu državnega uslužbenstva, ki na tem težkem mestu vrši svojo dolžnost. — Med prisotnimi smo videli zlasti mnogo onih, ki so bili naši politični nasprotniki. Upamo, da bodo uvideli, da je naša pot prava in se priključili nam ter nam pomagali graditi in ne bodo rušili ono kar mi postavljamo.

Pohorje

Ribnica na Pohorju. Pred par dnevi je bilo na dražbi prodano v Huem kotu posestvo, na katerem je kmečka družina gospodarila skoro sto let, vsled tega, ker lastnica-vdova ni mogla plačati 4000 din dolga, čeprav je posestvo vredno 300.000 din. Lastnica ni mogla dobiti potrebnega posojila. Tako gre naš pohorski kmet počasi s posestev, ki prehajajo v roke veleposestnikov. Ti porušijo poslopja in zasadijo polja in travnike z gozdom in tam, kjer so delale na polju pridne kmečke roke, nastaja gozd, kmet pa gre kot

videli predvčerajšnjem v mestu. Kupoval je nekaj na trgu.

»Kakšen je?«
»Oblečen je kakor berač, pa ni beračil.«
»Ah, dobro! Prišel bo v Jelenje.«
»Misiš?«
»Gotovo bo prišel. Toda kje prebiva? Kam je šel?«
»Ne vem. Bratje so ga vprašali. Ni jim hotel povedati.«
»Dobro, prišel bo. Toda čuj, kum, zdaj ti bom jaz rekel besedo.«
»Kaj je?«
»Daj mi denarja! Treba mi ga je.«
»Jaz tebi? Ho, ho, ho! Ali je kum znorel? Od kod črnuhu grdemu denar?«
»Ne čenčaj! Jaz vem, kar vem. Ti si včeraj Juriju prodal kobilo.«

Cigan se je stresel od jeze.
»Da, prodal sem, plačal pa mi jo šele bo,« je zamrmral jezo skozi zobe.
»Ne cigani! Za gotov denar si mu jo dal. Daj denar! Lačen sem, žejan, tobaka nimam.«
»Pa sedi, ostani tu, fej z nami, na, vzemi si tobaka iz mojega mehurja!«
»Nočem, denarja hočem.«
»Ne dam.«

»Ne daš?«
»Ne.«
»Dobro. Tedaj pojdem na sodnijo pa bom povedal, kak svat si, kdo je Martinu pobil živino, kdo mu zažgal seno.«
Cigan je zlezal vase, zaškripal — toda naglo je planil:
»Eh, tudi tebe bodo zaprli; ti si me za to plačal.«
»To mi je vseeno, bom imel vsaj hrano in stanovanje, kaj meni? Jaz nimam žene in otrok, toda ti —«
»Kdo mi bo dokazal?«
»Tvoje šilo, ki ga imajo na sodišču.«
»Šilo je šilo.«
»Ni,« se je pisar hudobno nasmejal. »Tvojih šil je dosti po vasi, vsako ima svoje znamenje in pri državi majhen križec. Rekli bodo kmetje, čigavo je, povedali bodo tudi tvoji bratje cigani, da je šilo Ugarkovič koval, samo da sebe operejo.«

»A ti si mi kum? Ti si kum? Kje ti je duša?« je zastokal kovač napol ihtoč.
»Daj ti moji duši mir! Želodcu ni mar za kumstvo. Denarja mi daj!«
Črni kovač se je grizel od jeze. Vzdihnul je in segel v žep, privlekel mošnjico iz njega, jo odprl in začel drobiti preštovati.
»Papirja, papirja, kum!« je velel pisar hladno, »ni-

da nariše zemeljsko karto po spomini. V sedmih urah je brez vsake pomoči in tudi brez vsake druge karte izvršil to delo in sicer z veliko natančnostjo. Razen celin in poedinih dežel na njih je narisal vsa večja gorovja, otoke in reke in 500 mest je postavil natančno tja, kamor spadajo. Mladi mož ima dobesedno ves svet v svoji glavi.

★
Obleke iz aluminija
Da je mogoče iz stekla izdelati tkanine, ki so uporabne za izdelavo oblek in nogavic, je bilo še pred kratkim novost. Sedaj ni več. Avstralski strokovnjaki pa izdelujejo sedaj iz plutovine blago, ki se odlikuje s svojo lahkoto, nepremočljivostjo in trdnostjo. Njih ameri-